

Dar învățații, preoții și teologii noștri și ai majorității lumii creștine, de peste timp, **au adăugat duminica în timp ce au scos sâmbăta!** La fel au procedat (au **adăugat** și **scos** din/și de la Cuvânt, treptat în veacuri!) în numeroase alte privințe, rătăcind lumea de la Biblie, prin Tradițiile dâșilor! **Mesajul BIBLIC mântuitor este complet**, și tot ce nu a învățat Hristos și nu au practicat apostolii și ucenicii Săi, fiind suplimentat ulterior tradițional (nerăgăsindu-se în Sfânta Scriptură!), este supus erorii! Iar rezultatul rătăcirilor și smintelilor, este săvârșirea păcatului, împotriva Domnului!

Discernământul grosului Lumii Creștine a fost cronic pervertit! VAI omenirii încumetătoare! Căci, pe lângă batjocura **Poruncii a 4-a**, prin culte artificiale nefolositoare sau **IDOLATRE**, urâte Domnului, **adăugate** în timp de către bisericile apostate, culte de sorginte divers păgână dar îmbrăcate subtil în haine creștinești, majoritatea lumii creștine calcă în picioare și Poruncile nr. 1 și nr. 2 sau alte învățături scripturistice.

SFAT: Frați creștini din oricare confesiune, nu-l lăsați pe Satana să aleagă în locul vostru și pentru voi, căci nu va fi bine! Pentru siguranța dvs., slujiți Dumnezeului Celor Zece Porunci și nu dumnezeului celor nouă sau opt porunci! Și abandonați „poruncile” neporuncite! Din nefericire, majoritatea de astăzi, sărbătoresc Învierea săptămânal, în detrimentul adevăratului Sabat!

Exemplu: *Întâia epistolă sobornicească a Sfântului Apostol Ioan, Cap. 5:3; 1:9:* „Căci dragostea de Dumnezeu aceasta este: Să păzim poruncile Lui; și poruncile Lui nu sunt grele... Oricine se abate și nu rămâne în învățătura lui Hristos nu are pe Dumnezeu; cel ce rămâne în învățătura Lui, acela are și pe Tatăl și pe Fiul.”

Înțelept este să alegem **calea sigură**, respectiv Poruncile existente ale Creatorului, **toate Cele Zece!** Pentru că Cele Zece Porunci nu sunt Cele Nouă, Opt sau Șapte Porunci + una omenească și nici „cele zece sfaturi” sau „cele zece recomandări” etc., ca să le tratăm noi superficial, trunchiat, schimbat, înlocuit, preferențial, la alegere, cu relativă indiferență sau chiar deloc, ci sunt Cele Zece Porunci ale Domnului Dumnezeu, de importanță capitală! **Duminica nu există ca Poruncă Dumnezeiască, iar sâmbăta nu este relativă! Ci este Poruncă Dumnezeiască existentă, expresă, obligatorie, în vigoare, până la sfârșitul lumii acesteia și întoarcerea Mântuitorului!**

Cele Zece Porunci – Astăzi!

(În contextul Noului Testament)

TREI (3) MARI POSIBILITĂȚI!

Cele Zece Porunci alcătuiesc **LEGEA LUI DUMNEZEU** (DECALOGUL = „Legea Morală”) și au fost comunicate omenirii în scris, în Peninsula Sinai, la ieșirea evreilor din Egipt, cu cca 3.500 de ani în urmă (cu cca 1.500 de ani înainte de Hristos).

Biblia Ortodoxă/2013, Exemplu: Ieșirea, a doua carte a lui Moise, Cap. 31:18. „După ce a încetat Dumnezeu de a grăi cu Moise, pe Muntele Sinai, i-a dat cele două table ale legii, table de piatră, **scrise cu degetul lui Dumnezeu.**” *Deuteronomul, A cincea carte a lui Moise, Cap. 4:13.* „Atunci v-a descoperit El legământul Său, cele zece porunci, pe care v-a poruncit să le împliniți, și le a scris pe două lespezi de piatră.”

Referitor la valabilitatea Celor Zece Porunci – **ASTĂZI** (respectiv în epoca Creștină, după jertfirea Domnului Iisus pe cruce), matematic, nu există decât 3 (TREI) mari **POSIBILITĂȚI**. Acestea sunt:

- Cele Zece Porunci s-au desființat toate;**
- Cele Zece Porunci sunt valabile toate;**
- Cele Zece Porunci s-au desființat în parte** prin înlocuirea (sau anularea) Poruncii a Patra, respectiv prin înlocuirea sâmbetei cu duminica, datorită învierii Mântuitorului într-o zi de duminică sau a altor argumente.

Mult mai multe detalii, explicații, argumente biblice și istorice precum și citate teologice privind identitatea Celor Două Fiare apocaliptice, a Babilonului Creștin și Semnului Fiarei, găsiți în lucrarea intitulată **„Pecetea lui Dumnezeu sau Semnul Fiarei”** sau în lucrarea **„Semnul Fiarei”** – versiunea integrală. *Dumnezeu să ne lumineze, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi toți!*

Puteți comanda la: www.farulspereantei.ro

8

1

Cele 10 Porunci Sfinte sunt:

- „Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, care te-a scos din pământul Egiptului și din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine!
- Să nu-ți faci chip cioplit și nici un fel de asemănare a nici unui lucru din câte sunt în cer, sus, și din câte sunt pe pământ, jos, și din câte sunt în apele de sub pământ! Să nu te închini lor, nici să le slujești, că Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu zelos, care pedepsesc pe copii pentru vina părinților ce Mă urăsc pe Mine, până la al treilea și al patrulea neam, și Mă milostivesc până la al miilea neam către cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.
- Să nu iei numele Domnului Dumnezeuului tău în deșert, că nu va lăsa Domnul nepe-depsit pe cel ce ia în deșert numele Lui.
- Adu-ți aminte de ziua odihnei**, ca să o sfințești. Lucrează șase zile și-ți fă în acelea toate treburile tale, iar **ziua a șaptea este odihna** Domnului Dumnezeuului tău: să nu faci în acea zi nici un lucru: nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sluga ta, nici slujnica ta, nici boul tău, nici asinul tău, nici orice dobitoc al tău, nici străinul care rămâne la tine. Că în șase zile a făcut Domnul cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt într-însele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit. De aceea a binecuvântat Domnul ziua a șaptea și a sfințit-o.
- Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pământul pe care Domnul Dumnezeuul tău ți-l va da ție.
- Să nu ucizi!
- Să nu fii desfrânat!
- Să nu furi!
- Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău!
- Să nu dorești casa aproapelui tău; să nu dorești femeia aproapelui tău, nici ogrorul lui, nici sluga lui, nici slujnica lui, nici boul lui, nici asinul lui și nici unul din dobitoacele lui și nimic din câte are aproapele tău!” (*Ieșirea, a doua carte a lui Moise, Capitolul 20*):

Posibilitatea cu nr. 1: Cele Zece Porunci s-au desființat toate

Explicații:

Domnul Iisus Hristos Însuși, *cu gura Lui*, ne învață că străduința în păzirea Celor Zece Porunci este condiție obligatorie pentru mântuirea creștinului!

Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 19:16.* „Și, iată, venind un tânăr la El, I-a zis: Bunule Învățător, ce bine să fac, ca să am viața veșnică?” *Sfânta Evanghelie după Marcu, Cap. 10:17.* „Și când ieșea El în drum, alergând la El unul și îngenunchind înaintea Lui, îl întreba: Învățătorule bun, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?” *Sfânta Evanghelie după Luca, Cap. 18:18.* „Și L-a întrebat un dregător, zicând: Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața de veci?”

Noul Testament			Vechiul Testament	
Sfânta Evanghelie după Matei cap. 19:18,19	Sfânta Evanghelie după Marcu cap. 10:19	Sfânta Evanghelie după Luca cap. 18:20	Ieșirea cap. 20:13-16, 12	Numărul poruncii
<i>Iar Iisus a zis: Să nu ucizi,</i>	<i>Știi poruncile: Să nu ucizi,</i>	<i>Știi poruncile: să nu ucizi,</i>	Să nu ucizi.	Porunca a 6-a
<i>să nu săvârșești adulter,</i>	<i>să nu săvârșești adulter,</i>	<i>Să nu săvârșești adulter,</i>	Să nu fii desfrânat.	Porunca a 7-a
<i>să nu furi,</i>	<i>să nu furi,</i>	<i>să nu furi,</i>	Să nu furi.	Porunca a 8-a
<i>să nu mărturisești strâmb;</i>	<i>să nu mărturisești strâmb, ...</i>	<i>să nu mărturisești strâmb,</i>	Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.	Porunca a 9-a
<i>Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta...</i>	<i>cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.</i>	<i>cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.</i>	Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pământul pe care Domnul Dumnezeuul tău ți-l va da ție.	Porunca a 5-a

Însă, contrar credințelor majoritare, populare, tradiționale, dar conform Bibliei și Calendarului, ziua a șaptea a săptămânii este Sâmbăta, iar ziua întâi este Duminica.

Exemplu: Sfânta Evanghelie după Marcu, Biblia Ortodoxă/2013, Cap. 16:9: „Și înviind dimineața, în ziua cea dintâi a săptămânii (Duminică) El s-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni.”

Însăși Biblia ortodoxă „monument” a Poporului Român, (Biblia lui Șerban Cantacuzino, de la București, din anul 1688), identifică clar ziua de odihnă din Porunca a Patra, ca fiind „**sîmbăta Domnului Dumnezăului tău**”.

Exemplu: Biblia ortodoxă de la 1688, Ieșirea - a doua carte a lui Moise, Cap. 20:8-11: **Porunca a 4-a:** „Adu-ți aminte de ziua **sîmbetei**, să o sfințești pre ea. Șase zile să lucrezi și vei face toate lucrurile tale. Iar **a șaptea zi, sîmbăta Domnului Dumnezăului tău**, să nu faci într-înșea tot lucrul, tu, și feciorul tău, și fata ta, sluga ta, și slujnica ta, boul tău, și înjugătorul tău, și tot dobitocul tău, și cel nimearnic ce lăcuiaște cu tine. Pentru că în șase zile au făcut Dumnezău cerul și pământul și marea, și toate câte sînt în eale, și odihni în **ziua a șaptea**. Pentru aceea blagoslovi Dumnezău ziua a șaptea și o sfinți pre dînsa.”

2

3

Concluzie – Posibilitatea cu nr. 1: **FALSĂ!**

Cele Zece Porunci ale Vechiului Testament, nu s-au desființat, acestea fiind confirmate și în Noul Testament, Legea Morală rămânând astfel în vigoare și pentru creștini!

Posibilitatea cu nr. 2: Cele Zece Porunci sunt valabile toate

Explicații:

Cele Zece Porunci, singurele texte din întreaga Biblie „scrise cu degetul lui Dumnezeu”, pe „cele două table ale legii, table de piatră” („tablele Legii”) „se cuprind” în Cele Două Mari Porunci de Iubire (ce înglobează Legea!), atotcuprinzătoare, poruncite repetat și în Vechiul Testament și în Noul Testament, atât de către Domnul Dumnezeu Tatăl, cât și de către Domnul Iisus:

Porunca a I a:

Noul Testament: Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 22:37,38: „El i-a răspuns: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este marea și întâia poruncă.”

Porunca a II a:

Noul Testament: Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 22:39,40: „Iar a doua, la fel ca aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. În aceste două porunci se cuprind toată Legea și proorocii.”

Expresia folosită de către Mântuitor este „se cuprind TOATĂ Legea”, și NU „se abrogă Legea”, „se desființează Legea”, „se înlocuiește Legea”, „se trunchiază Legea”, „se elimină Legea” etc., etc. Practic, termenul „se cuprind”, întărește, încă o dată în plus, VALABILITATEA continuă și caracterul neschimbabil al Legii Morale în integralitatea ei! „TOATĂ!”

Iar că aceste versete fac referire la Legea Morală (Cele Zece Porunci), ne o confirmă repetat, tot Domnul Iisus dar și apostolii Săi:

Exemplu: Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 19:18: „El i-a zis: Care? Iar Iisus a zis: Să nu ucizi, să nu săvârșești adulter, să nu furi, să nu mărturisești strâmb; Cinsteste pe tatăl tău și pe mama ta și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” **Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, Cap. 13:9:** „Pentru că (poruncile): Să nu săvârșești adulter; să nu ucizi; să nu furi; să nu mărturisești strâmb; să nu poftesti... și orice altă poruncă ar mai fi se cuprind în acest cuvânt: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” **Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, Cap. 5:14:** „Căci toată Legea se cuprinde într-un singur cuvânt, în acesta: Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși.” **Epistola soborniceasca a Sfântului Apostol Iacov, Cap. 2:8:** „Dacă, într-adevăr, împliniți legea împărătească, potrivit Scripturii: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”, bine faceți.”

Aceste Două Mari Porunci ale Iubirii, NU sunt NOI, rostite în premieră de către Mântuitor, ci apar și în Vechiul Testament:

Porunca a I a:

Vechiul Testament: Deuteronomul - A cincea carte a lui Moise, Cap. 6:5: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, din toată inima ta, din tot sufletul tău și din toată puterea ta.” **Deuteronomul, Cap. 11:1:** „Să iubești dar pe Domnul Dumnezeuul tău și să păzești în toate zilele cele ce ți-a poruncit El să păzești: hotărârile Lui, legile Lui și poruncile Lui.”

Porunca a II a:

Vechiul Testament: Leviticul - cartea a treia a lui Moise, Cap. 19:18: „Să nu te răzbuni cu mâna ta și să nu ai ură asupra fiilor poporului tău, ci să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.” **Leviticul, Cap. 19:34:** „Străinul, care s-a așezat la voi, să fie pentru voi ca și băștinașul vostru; să-l iubiți ca pe voi înșivă, că și voi ați fost străini în pământul Egiptului. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.”

Concluzie – Posibilitatea cu nr. 2: ADEVĂRATĂ!

Cele Zece Porunci, rămân valabile TOATE (în integralitatea lor) și după sacrificiul Domnului Iisus, fiind cuprinse în Legea Iubirii lui Dumnezeu, consemnată atât în Vechiul Testament cât și în Noul Testament!

4

Posibilitatea nr. 3: Cele Zece Porunci s-au desființat în parte

prin înlocuirea (sau anularea) Poruncii a Patra

EXPLICAȚII:

Domnul Iisus Hristos însuși, cu gura Lui, ne spune repetat și sub diverse forme, că Cele Zece Porunci nu se pot schimba și rămân permanente valabile (toate Zece, și nu doar nouă sau opt!):

Exemplu: Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 5:17,18: „Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau proorocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat zic vouă: Înainte de a trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă din Lege nu va trece, până ce se vor face toate.” **Sfânta Evanghelie după Luca, Cap. 16:17; 21:33:** „Dar mai lesne e să treacă cerul și pământul, decât să cadă din Lege un corn de literă... Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”

Iar „păcatul” (fărădelegea, nelegiuirea, nedreptatea), cel atât de mult urât Domnului dar foarte iubit Satanei, se poate comite numai prin călcarea Legii lui Dumnezeu, respectiv prin neținerea oricăreia dintre Poruncile lui Dumnezeu!

Exemplu: Întâia epistolă sobornicească a Sfântului Apostol Ioan, Cap. 3:4; 5:17: „Oricine făptuiește păcatul săvârșește și nelegiuirea, și păcatul este nelegiuirea... Orice nedreptate este păcat, ...” **1 Ioan 3:4; 5:17:** „Oricine făptuiește păcatul săvârșește și călcarea legii, căci păcatul este călcarea legii... Orice nelegiuire este păcat...”

Așadar: Ai poruncă existentă a Domnului Dumnezeu (nu a omului!) încălcată, ai păcat! N-ai poruncă existentă a Domnului Dumnezeu încălcată, n-ai păcat!

Astfel, cum nicăieri în Biblie, respectiv în tot Noul Testament, Domnul Iisus Hristos nici nu desființează sâmbăta și nici nu înființează duminica ca nouă zi de odihnă, neținerea sâmbetei (Poruncii a 4-a din Lege) înseamnă nimic altceva decât păcat (fărădelege) și totodată sfidarea autorității Creatorului, iar ținerea duminicii înseamnă supunerea („închinarea”) în fața unei porunci omenite inventate în apostazie, în timp ce neținerea acesteia nu poate fi însoțită de nicio pedeapsă divină aferentă.

Exemplu: Epistola soborniceasca a Sfântului Apostol Iacov, Cap. 2:10,11: „Pentru că cine va păzi toată legea, dar va greși într-o singură poruncă, s-a făcut vinovat față de toate poruncile. Căci Cel ce a zis: „Să nu săvârșești adulter”, a zis și: „Să nu ucizi”. Și dacă nu săvârșești adulter, dar ucizi, te-ai făcut călcător de lege.”

Iar „...Cel ce a zis: „Să nu săvârșești adulter”, a zis și: „...să nu se lucreze în ziua a șaptea!” Și dacă nu săvârșești adulter, dar calci sâmbăta, te-ai făcut călcător de lege!

Întrucât duminica n-a fost poruncită niciodată de către Domnul Dumnezeu, ci duminica – sârbătoarea păgână săptămânală a Zilei Soarelui (Dies Solis sau ziua de sârbătoare a sângerosului zeu păgân oriental Mithra) (sun – day – în engleza de astăzi) ce se ținea în ziua întâi în acea perioadă în Imperiul Roman păgân, a început să se înfiripeze în secolele II – III – IV d.Hr., pe fondul conjuncturii istorico-politice și pentru interese lumești, infectând candidul Creștinism, nereprezentând altceva decât rezultatul urii Satanei pentru Dumnezeu și rezultatul slăbiciunilor proprii combinate cu ura falșilor creștini, pentru evreii rămași iudaici (mozaici, necreștini – cei ce nu l-au primit pe Iisus ca fiind Hristos – Mesia), considerați vinovați pentru omorarea Mântuitorului lor.

Citat: „Zeul Mithra – scrie profesorul englez Denis Saurat, în 1934 – se sârbătoreau la Romani sub numele de Jupiter și i se zicea SOL INVICTUS, până în ziua când s-a dat de Împăratul Constantin cel Mare Edictul din 313 d.Hr. Iar de atunci încoace, ziua săptămânală întâia, aceea a lui SOL INVICTUS (Soarelui Neînving), fu numită ZIUA DOMNULUI IISUS, adică DUMINICA.” – Dr. General ortodox Petre Stavrescu, Suprema Iubire/1938, pag. 151.

5

Concluzie: Posibilitatea cu nr. 3: FALSĂ!

Porunca a Patra n-a fost înlocuită, schimbată sau anulată!

CONCLUZII FINALE:

Referitor la valabilitatea Celor Zece Porunci – Astăzi!, nu există o a patra posibilitate! Ci sunt doar TREI! Alegeți dumneavoastră care este varianta corectă! Nu trebuie să fii preot, savant sau filozof ca să realizezi simplu și logic, cu mintea ta, că Cele Zece Porunci nu s-au desființat și sunt neschimbabile, iar pe cale de consecință, ziua adevărată de odihnă este sâmbăta și nu duminica:

1. Celor ce susțin desființarea tuturor Celor Zece Porunci, le arătăm cel puțin versetele biblice mai sus specificate, ale Domnului Iisus, și se încurcă total.
2. Celor ce susțin valabilitatea tuturor Celor Zece Porunci, dar totuși sunt adepții duminicii, le arătăm că sunt pe piste greșite cu noua zi de odihnă, contradictorii în sine, pentru că Porunca a Patra, cea nedesființată, poruncește păzirea zilei a șaptea și nu a celei întâi a săptămânii, așa cum procedează dânsii, și se încurcă total.
3. Celor ce susțin înlocuirea (sau anularea) Poruncii a Patra, datorită învierii Mântuitorului într-o zi de duminică, sau a altor argumente „mute” (le-am zice, datorită lipsei desăvârșite a fundamentului lor biblic!), pe care le aduc adepții acestei poziții, adică grosului lumii creștine de astăzi, le arătăm cel puțin versetele biblice din gura Domnului Iisus Hristos, referitoare la imposibilitatea schimbării Decalogului (Legii Morale), și se încurcă total și aceștia.

Posibilitatea nr. 1

Posibilitatea nr. 2

Posibilitatea nr. 3

Așadar, toți susținătorii duminicii ca nouă zi de odihnă, SUNT ÎN AFARA ORICĂREI POSIBILITĂȚI biblice, logice, raționale și matematice!

Chiar și numai versetele biblice exemplificate până acum (mai ales cele din gura lui Hristos!), ar trebui să fie arhisuficiente oricărui credincios sincer, pentru a conștientiza deplin Adevărul în această privință. Fraților, vi se pare că aceste expresii foarte puternice, ce, așa cum spunea cineva, „ne dau fiori și ne pătrund până în măduva oaselor”, expresii referitoare la Lege (ce include Porunca a Patra!) rostite de Însuși Mântuitorul lumii, abrogă, desființează, trunchiază, schimbă, adaugă, scot, înlocuiesc Porunca a Patra? NU, nici vorbă! Dimpotrivă!

La cruce, odată cu jertfirea Mielului lui Dumnezeu (Domnul Iisus), s-au încheiat (avându-și menirea doar până atunci!) doar o parte dintre legiurile primite de poporul ales, respectiv diferitele slujbe ceremoniale de jertfe de sânge de animale ce prefigurau jertfa Mântuitorului, precum și o bună parte dintre diversele porunci și rânduieli de viață evreiești, dar nu și Cele Zece Porunci, adică „părțile mai grele ale Legii”, care reprezintă însăși esența Legii Iubirii lui Dumnezeu, adresată întregii omeniri. Orice teolog cu un elementar bun simț, nu poate contesta acest lucru!

6

Dragilor, dacă Cele Zece Porunci ar fi fost desființate la cruce acum cca 2.000 de ani, ar însemna că de atunci încoace, a fost voie – fără ca să greșești (fără ca să fie păcat și deci, fără ca să poți fi învinovățit!), să furi, să minți, să înșeli, să comiți adulter, să poftesti ce are aproapele tău etc. Simplu și logic, desființarea Legii Morale ar permite implicit imoralitatea! N-ai Lege, nu poți avea nici fărădelege sau pedeapsa aferentă! Iar păcatul devine „la liber”, permis și nepedepsit. Și de n-am citi Biblia vreodată, chiar și conștiința proprie și un elementar discernământ ne spun că lucrurile nu pot sta așa! De exemplu, cine sănătos mintal, care a comis o crimă, ar dormi liniștit?

Și nici să arunci în zona legiurilor ceremoniale desființate doar Porunca a 4-a dintre Cele Zece Porunci, iar nu merge! Și de ce neapărat Porunca a 4-a și nu oricare alta sau mai multe? Nu numai că este fără sustinere biblică, ci dimpotrivă, este anti-Cuvântul lui Hristos (Care ne spune că o cirtă, o iotă, un corn de literă din Lege nu va cădea!), dar n-ar fi nici logic și nici rațional! Păi, ori arunci în sfera desființării ceremoniale tot calupul Celor Zece Porunci, caz în care înseamnă (pe lângă că-l contrazici pe Mântuitor și pe Apostolii Săi) că tu ai voie să comiți orice fărădelege și nemernicie dorești, ori păstrezi tot calupul! Ori e albă, ori e neagră, nu există zonă gri în această privință! Nu putem merge cu câte puțin din ambele!

De filozofii bisericesti complexe buimăcitoare cu scop sucitor nu ducem lipsă, însă dacă vrem Adevărul trebuie să admitem că oricât s-ar strădui bisericile adepte, duminica nu poate încăpea în Tabloul Celor Zece Porunci ale lui Dumnezeu!

Duminica înlocuind sâmbăta la evreii deveniți creștini ar fi însemnat un cataclism de neimaginat pentru grosul evreilor rămași iudaici (mozaici), râvnitori ai Sâmbetei. Și atunci să fi văzut RĂZBOI IDEOLOGIC, nu glumă, cu apostolii și ucenicii presupus deveniți duminicari! Război care ar fi zdruncinat mai mult ca orice altceva Religia evreiască neschimbată de cca 1.500 de ani, război ce s-ar fi dus în toate chipurile, pe toate fronturile și s-ar fi întors pe toate fețele, război ce nu avea cum să nu apară categoric, apăsător, accentuat și disecat, pe numeroase pagini ale Noului Testament! Și nu numai ale Noului Testament, ci și pe paginile Istoriei perioadei apostolice și scrierilor bisericii primare. (YouTube: „CELENICII IISUS SI NEAMURILE AU PAZIT SABATUL? ADEVARUL VITAL DESPRE SABAT”). Am fi avut din gura apostolilor și ucenicilor lui Hristos, atât desființarea sâmbetei cât și înființarea duminicii. Categorie! Fără ocolșuri!

Însă, în tot Noul Testament, scris integral după Înviere, nu veți găsi absolut NIMIC explicit că urmașii Lui ar fi păstrat duminica sau că Hristos ar fi devenit „Domn al duminicii” datorită învierii sau a oricărui alt eveniment (sau că El este Domn al ne-Sabatului, al nimicului, al ceva desființat), ci dimpotrivă, în acesta, pe lângă alte dovezi și argumente biblice concrete, directe și solide ale continuității solemnității zilei a șaptea, este scris negru pe alb, explicit și repetat, că Mântuitorul este tot Domn al Sâmbetei (Sabatului), Domnul Dumnezeu nedezebinându-Se în Sine!

Domnul Dumnezeu („Părintele luminilor”), Care NU ESTE SCHIMBĂTOR, ne avertizează repetat, nici să nu adăugăm, nici să nu scoatem din Sfânta Scriptură (mai jos aveți ultimul avertisment biblic)!

Exemplu: Epistola sobornicească a Sfântului Apostol Iacov, Cap. 1:17: „Toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorându-se de la Părintele luminilor, la Care nu este schimbare sau umbră de mutare.” **Apocalipsa Sfântului Apostol Teologul, Cap. 22:18,19:** „Și eu mărturisesc oricui ascultă cuvintele proorociei acestei cărți: De va mai adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu va trimite asupra lui pedepsele ce sunt scrise în cartea aceasta. Iar de va scoate cineva din cuvintele cărții acestei proorocii, Dumnezeu va scoate partea lui din pomul vieții și din cetatea sfântă și de la cele scrise în cartea aceasta.”

7